DRUGS EN DE WET

DE DRUGLIJN

078-15-10-20

DRUGS EN DE WET.
DE GROTE VRAAGTEKENS.

INLEIDING

Wanneer we het willen *hebben over drugs en de wet, moeten we eerst en vooral weten dat er een onderscheid bestaat tussen legale en illegale drugs.*
Niet alle drugs zijn immers verboden in België: alcohol, tabak en geneesmiddelen zijn legaal, maar er bestaat een aantal wetten die beperkingen opleggen. Bijvoorbeeld wat de productie, handel of reclame betreft. Andere drugs (zoals cannabis, speed, LSD, XTC, cocaïne, heroïne) zijn door de wet verboden en daardoor illegaal. In deze folder hebben we het enkel over deze illegale drugs.

Het is onmogelijk om de hele drugwet en al haar bepalingen in deze brochure uit te leggen. We kozen bewust voor een algemene kennismaking met de drugwet zoals die er in het voorjaar 2001 uitziet. We hebben daarbij geprobeerd om de juridische taal vlot leesbaar te maken. Waar de lezer met "je" of "jij" wordt aangesproken, gebeurt dat enkel met de bedoeling de tekst leesbaar te houden.

WAT ZEGT DE WET OVER ILLEGALE DRUGS?

De basis van de drugwetgeving in België is de wet van 24 februari 1921, voor het laatst grondig gewijzigd op 9 juli 1975. Deze wet bepaalt, samen met de uitvoeringsbesluiten, welke **handelingen** strafbaar zijn.
Verschillende Koninklijke Besluiten (KB's) vermelden specifiek welke **drugs** verboden zijn. Deze lijsten worden regelmatig geactualiseerd. De wet maakt in de producten een onderscheid tussen verdovende middelen en psychotrope stoffen. Vandaar dat er één KB met de opsomming van de verboden verdovende middelen en een ander KB met de opsomming van de verboden psychotrope stoffen bestaat.

De belangrijkste handelingen die verboden zijn door de drugwet:

- **de onwettige verhandeling** van de in de KB's opgesomde stoffen. Dit betekent het bezit, de aankoop en verkoop (zelfs het gratis verschaffen of aanschaffen), de invoer en uitvoer, het vervoer en de vervaardiging ervan
- het **gebruik op zich**: om drugs te kunnen gebruiken heb je ze eerst aangeschaft; op die manier heb je drugs verhandeld en dat is strafbaar
- het **gebruik in groep**
- **aanzetten tot gebruik** (bijvoorbeeld mensen die mekaar uitdagen om te gebruiken)
- **het vergemakkelijken van het gebruik** door het verschaffen van een lokaal of enig ander middel (bijvoorbeeld door een auto uit te lenen om drugs te gaan kopen)
- het **gebruik van vervalste doktersvoorschriften** om drugs te bekomen

WAT GEBEURT ER ALS JE MET DRUGS BETRAPT WORDT?

PROCESVERBAAL EN EVENTUELE AANHOUDING

Als je met drugs betrapt wordt, moet de politie, zoals bij elk misdrijf, een procesverbaal (PV) opstellen. Het PV beschrijft wat er werd vastgesteld. Tegelijk zal de politie je vragen een verklaring af te leggen.
Men zal je meestal ook **fouilleren** en eventueel een **huiszoeking** met toestemming uitvoeren. Meer uitleg daarover vind je verderop. *PAGINA 4 EN 5*
Eventueel gevonden drugs worden in beslag genomen. Het PV wordt nadien doorgestuurd naar het parket.

Als de politie je niet meteen vrijlaat (het gaat dan waarschijnlijk om zwaardere feiten), zal ze onmiddellijk het parket contacteren. Op het parket zal de substituut van dienst beslissen om:

A) je toch vrij te laten en eventueel aan de politie bijkomende onderzoeksopdrachten te geven: de substituut laat bijvoorbeeld beslag leggen op de auto waarmee de drugs vervoerd werden of op geld dat werd verdiend met drughandel.

B) je 'ter beschikking te stellen'. In dat geval moet de onderzoeksrechter binnen 24 uur na je aanhouding door de politie beslissen of je aangehouden blijft. Zo niet kom je na die 24 uur terug vrij.

Nadat de politie en het parket het onderzoek hebben afgerond, wordt beslist of je al dan niet vervolgd wordt.

Fouillering

De wet zegt duidelijk wat wel en wat niet mag bij fouillering. Er bestaan verschillende soorten fouillering. De volgende komen het vaakst voor:

A) De **veiligheidsfouillering:** een oppervlakkige en vluchtige betasting van lichaam en kleding en controle van de bagage. Zo'n fouillering kan:

- als er bij een identiteitscontrole aanwijzingen zijn dat je een wapen of ander gevaarlijk voorwerp op zak hebt;
- als er gevaar is voor de openbare orde (bijvoorbeeld bij een voetbalwedstrijd, een festival of in een rechtszaal);
- als je aangehouden wordt.

Bij een veiligheidsfouillering mag je niet langer dan 1 uur opgehouden worden.

B) De meer grondige **gerechtelijke fouillering**. Dit kan als je gerechtelijk bent aangehouden of als je bewijsmateriaal van een misdrijf op zak zou kunnen hebben.

C) De **fouillering op het lichaam**. Dat kan enkel als je in de cel wordt opgesloten. De bedoeling is voorwerpen of stoffen te zoeken die gevaarlijk zijn voor jezelf, voor anderen of die je zouden kunnen helpen bij een ontsnapping.

Huiszoeking

A) De huiszoeking met toestemming

Dat betekent dat je als huurder of eigenaar van de woning de schriftelijke toestemming geeft aan de politiedienst om je woning te betreden. Pas nadat je die toestemming hebt ondertekend, kan de politie met de eigenlijke huiszoeking beginnen. Vanaf dat ogenblik kan men je woning doorzoeken en alles wat als bewijsmateriaal kan dienen, in beslag nemen.

Aangezien je zelf de toestemming geeft, kan zo'n huiszoeking dag en nacht gebeuren. Hoewel je het recht hebt om de huiszoeking te weigeren, zal dat in de praktijk niet echt goed overkomen. Het kan de politie de indruk geven dat je iets te verbergen hebt. In dat geval zal ze proberen zo snel mogelijk een huiszoeking met een bevel van de onderzoeksrechter uit te voeren.

B) De huiszoeking op bevel van de onderzoeksrechter

Zo'n bevel betekent dat, ondanks je eventuele verzet als huurder of eigenaar, de huiszoeking toch mag plaatsvinden. Als er niemand thuis is, mag de politie een slotenmaker oproepen.

Een huiszoeking op bevel kan enkel tussen 5 uur 's ochtends en 9 uur 's avonds. Bij een huiszoeking op bevel kan de politie enkel zaken in beslag nemen die verband houden met het misdrijf waarvoor het bevel werd afgeleverd. Bijvoorbeeld: de onderzoeksrechter geeft een huiszoekingsbevel voor inbreuken op de drugwetgeving. De politie mag dan enkel zaken opsporen die daarmee te maken hebben. Ze mag bijvoorbeeld niet op zoek gaan naar gestolen voorwerpen. Als de politie tijdens de huiszoeking bij toeval gestolen voorwerpen zou vinden, dan moet ze daarvan een nieuw procesverbaal opmaken.

C) De huiszoeking op grond van artikel 7 van de drugwet

Dit artikel bepaalt dat de politie te allen tijde (dus ook 's nachts) zonder toestemming van de bewoner mag binnengaan in plaatsen waarvan ze ernstige vermoedens heeft dat er drugs opgeslagen liggen of in groep drugs gebruikt worden. Dit artikel geldt niet voor individueel gebruik. Vooraleer de politie zich op artikel 7 beroept zal ze al heel wat informatie hebben verzameld door verklaringen van personen en door de plaats of de woning in de gaten te houden.

MAG DE POLITIE EEN BLOEDSTAAL OF URINE-STAAL VRAGEN?

OPGELET: op dit vlak verschilt de algemene drugwetgeving van de **verkeerswet!** Drugs in het verkeer komen verderop aan bod. *PAGINA 12*
Het nemen van een urinestaal is in het kader van de drugwetgeving **niet wettelijk geregeld** en komt ook niet zoveel voor. Indien men een urinestaal wil nemen kan dit enkel mits voorafgaandelijke en schriftelijke toestemming.
Urinestalen worden bijvoorbeeld wel eens genomen bij controles in dancings. De politie zal je dan op voorhand een schriftelijke toestemming laten ondertekenen. In principe kan je de urinetest weigeren, maar in realiteit kan dat natuurlijk overkomen alsof je iets te verbergen hebt.
Een positief urinestaal is enkel een bewijs dat je recent drugs gebruikt hebt. Op basis daarvan alleen zal men je meestal niet kunnen vervolgen. Daarvoor moet men kunnen bewijzen dat je drugs in je bezit hebt. Het kan voor het parket echter wel een aanleiding zijn om je van nabij te volgen en je zo nodig door te verwijzen naar de hulpverlening.

Ook het nemen van een bloedstaal is in het kader van de drugwetgeving niet wettelijk geregeld. Het komt ook weinig voor. Indien men het toch zou willen doen, kan alleen een geneesheer dit uitvoeren.

WELKE STRAFFEN VOORZIET DE WET?

De letter van de wet maakt geen onderscheid tussen soft- en harddrugs, ook niet wat de straffen betreft.
Wel bepaalt de wet voor elk misdrijf een minimum- en een maximumstraf, waartussen de rechter de straf kan bepalen. Zo kan de straf aangepast worden aan de situatie van de persoon, aan de feiten die gepleegd werden en aan de soort drug.

A) Gevangenisstraf en geldboete

De algemene regel in drugzaken is dat de gevangenisstraf varieert van 3 maanden tot 5 jaar en/of een geldboete. De geldboete kan gaan van 1.000 BEF tot 100.000 BEF (in realiteit x 200), dus 200.000 BEF tot 20.000.000 BEF. In 2002 wordt dit 1.000 tot 100.000 € (in realiteit x 5), dus 5.000 tot 500.000 €.
Op deze straffen kunnen verzachtende of verzwarende omstandigheden van toepassing zijn. Als je bijvoorbeeld minderjarigen betrekt bij het druggebruik, kan je zwaarder gestraft worden.
De rechtbank kan ook rekening houden met verzachtende omstandigheden en lichtere straffen uitspreken. Als de rechtbank beslist je een gevangenisstraf of geldboete te geven, kan ze bijvoorbeeld een deel van de straf of boete voorwaardelijk uitspreken. Bijvoorbeeld: van een geldboete van 200.000 BEF, moet je slechts 20.000 BEF betalen (of in plaats van 5.000 € slechts 500 €). Zolang je gedurende de opgelegde proefperiode (maximum 5 jaar) op het rechte pad blijft, moet je de rest van de boete niet betalen.

B) Andere straffen

De rechtbank kan ook alle zaken die verband houden met de gepleegde inbreuk en die in beslag genomen werden, verbeurd verklaren. Zelfs al zijn ze geen eigendom van de betichte. Bijvoorbeeld: de auto van een vriend waarmee drugs vervoerd werden of geld verdiend met drugdealen.

C) Alternatieven voor een gevangenisstraf of geldboete

In plaats van echte straffen en boetes op te leggen kan het parket of de rechtbank kiezen voor alternatieven.

OPGELET: Dealen wordt zwaar bestraft en dealers komen hier in principe niet voor in aanmerking.

Er bestaan tijdens het ganse verloop van het strafproces verschillende mogelijkheden:

- **De minnelijke schikking**

  Je betaalt op vraag van het parket een bepaalde geldsom, waardoor je niet voor de rechtbank moet verschijnen. Door de betaling vervalt de strafvordering. Er is geen vervolging meer mogelijk voor dat feit en er komt dan ook niets op je strafblad.

- **De strafbemiddeling**

  Je krijgt via de dienst strafbemiddeling van het parket de opdracht een afspraak te maken met de hulpverlening voor een begeleiding of behandeling en/of een vorming. Indien je deze opgelegde voorwaarden gedurende een bepaalde termijn (maximum 6 maanden) naleeft, moet je niet voor de rechtbank verschijnen. De strafvordering vervalt. Omdat je niet door de rechtbank veroordeeld wordt, komt er ook geen vermelding op je strafblad. Als je de voorwaarden niet naleeft, moet je toch nog voor de rechtbank komen. De rechter kan dan een andere maatregel/straf of andere voorwaarden opleggen.

- **Het therapeutisch advies (TA)**

  De politie wil je doorverwijzen naar de hulpverlening en vraagt je daarom een contract te ondertekenen. Daarin staat de dienst vermeld waar je moet langsgaan voor een aantal gesprekken. Na die gesprekken stuurt de dienst een advies naar het parket. Het parket zal je dossier dan zonder gevolg

rangschikken als je inderdaad in begeleiding bent. Let wel: een dossier dat 'zonder gevolg gerangschikt' werd, kan steeds heropend worden zolang de feiten niet verjaard zijn, dit in tegenstelling tot het 'verval van de strafvordering' waar niet meer op het dossier kan teruggekomen worden.

➺ De vrijlating onder voorwaarden (VOV)

VOV biedt de mogelijkheid dat, als je door de onderzoeksrechter bent aangehouden, je terug in vrijheid gesteld wordt onder bepaalde voorwaarden (bijvoorbeeld begeleiding in verband met je drugverslaving). Deze vrijlating geldt voor 3 maanden en kan steeds verlengd worden voor nogmaals 3 maanden. Meestal zal een justitieassistent aangeduid worden die moet toezien op het naleven van de voorwaarden. Kom je die voorwaarden niet na, dan kan je daarvoor onmiddellijk terug aangehouden worden. Meestal is de VOV een goede aanloop naar een probatiemaatregel (die wordt opgelegd door de rechtbank).

➺ Probatie

Hiervoor is een vonnis van de rechtbank nodig. De rechtbank kan ofwel *opschorting* van straf uitspreken ofwel *uitstel* verlenen. Door de opschorting of het uitstel te koppelen aan bepaalde voorwaarden spreekt men van probatie-opschorting of probatie-uitstel. Bij opschorting wordt geen straf uitgesproken zolang je je aan de probatievoorwaarden houdt; bij uitstel wordt er wel een straf uitgesproken, maar wordt ze niet uitgevoerd als je de voorwaarden naleeft.

De voorwaarden kunnen bijvoorbeeld zijn: geregeld een centrum voor hulpverlening opzoeken, niet omgaan met druggebruikers, geen alcohol of andere drugs gebruiken, een vormingscursus over drugs volgen. Een ander soort voorwaarde is dienstverlening. Dit is een werkstraf waarbij je een aantal uren werk verricht ten bate van de gemeenschap.

Na de uitspraak door de rechter is het de probatiecommissie die er samen met de justitieassistent op toeziet dat je de opgelegde voorwaarden naleeft. Hou je je niet aan de voorwaarden, dan kan de probatiecommissie aan het parket vragen om de zaak opnieuw voor de rechtbank te brengen.
De rechtbank kan je dan tot een effectieve straf/boete veroordelen of opnieuw een probatiemaatregel opleggen met aangepaste voorwaarden. Belangrijk om weten is dat probatiemaatregelen veel gebruikt worden bij inbreuken op de drugwet. Deze gunst kan je als druggebruikers steeds toegekend worden, ook al voldoe je normaal gezien niet aan de wettelijke voorwaarden. Bij probatie-opschorting komt er geen vermelding op je strafblad; bij een probatie-uitstel komt de veroordeling er wel op te staan.

WAT ZEGT DE WET OVER DE OUDERS?

A) Moeten ouders mee opdraaien?

Zolang het gaat om minderjarige kinderen (jonger dan 18 jaar), ben je als ouder burgerrechtelijk aansprakelijk. Je moet dus instaan voor schade die door hen veroorzaakt wordt. Sommige druggebruikende jongeren stelen om drugs te kunnen betalen. Anderen plegen geweld terwijl ze drugs genomen hebben. Als deze feiten aan het licht komen, kan je als ouder aangesproken worden om de schade te vergoeden.
Zelfs als de kinderen meerderjarig zijn, kan je als ouder juridische gevolgen ondervinden van hun druggebruik. Volgens de drugwet kan alles wat gebruikt werd bij een misdrijf (bijvoorbeeld de auto van vader) in beslag genomen worden en eventueel openbaar verkocht worden, ook al is de dader niet de eigenaar ervan. Bovendien kan, indien boetes of schulden niet betaald worden, beslag gelegd worden op de inboedel van de ouders.

Dat kan echter enkel als het kind nog thuis gedomicilieerd is en je als ouder niet kan aantonen (aan de hand van aankoopbewijzen) dat de goederen jouw eigendom zijn.

B) Worden ouders betrokken bij het onderzoek?

Als de kinderen minderjarig zijn, word je als ouder altijd verwittigd. In de meeste gevallen word je samen met je kind voor een gesprek uitgenodigd op de jeugdafdeling van het parket.

Het parket beschikt grosso modo over drie mogelijkheden voor minderjarigen:

- De zaak seponeren: er wordt niet verder vervolgd.
- Het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg inschakelen, dat op vrijwillige basis een begeleiding zal starten. De procureur kan de jongere ook doorverwijzen naar de hulpverlening zonder het Comité in te schakelen.
- De jeugdrechtbank kan ingeschakeld worden. De jeugdrechter kan de volgende maatregelen opleggen: de uitvoering van een gemeenschapsdienst, het volgen van een leerproject, verplichte begeleiding bij de hulpverlening, plaatsing in een instelling, onder toezicht plaatsen van de sociale dienst van de jeugdrechtbank, plaatsing in een pleeggezin.

Bij **meerderjarigen** is het niet vanzelfsprekend dat de ouders bij het onderzoek betrokken worden. Wanneer je door de politie wordt opgepakt kun je, als je dat zelf wil, altijd vragen om je ouders te verwittigen. Indien dit het onderzoek niet kan schaden, zal men dit meestal wel doen. Dat de ouders niet bij het onderzoek betrokken worden, betekent nog niet dat ze van de hele zaak niets zullen afweten. Als je bijvoorbeeld nog thuis woont, kan een brief van het parket in de bus of de politie die thuis aanbelt al heel wat vragen oproepen.

DRUGS IN HET VERKEER

In de verkeerswetgeving is het nemen van een urine- en bloedstaal sinds april 1999 wettelijk geregeld. In 2000 zijn ook de uitvoeringsbesluiten in werking getreden. De politie voert sindsdien controles uit op het rijden onder invloed van illegale drugs.
De controle bestaat uit twee delen. Het eerste deel omvat een checklist van uiterlijke kenmerken (spraak, coördinatie, pupilverwijding,...) en vier psychofysische tests (Walk en Turn, Finger to Nose,...) die er kunnen op wijzen dat je onder invloed van drugs achter het stuur zit. Als die checklist en tests aanwijzen dat je onder invloed bent, gaat de politie over tot het tweede deel van de controle en wordt ter plaatse een urinetest afgenomen en onderzocht. Als deze test positief is (dus aantoont dat je gebruikt hebt), wordt een dokter opgeroepen om bloed af te nemen. Dat wordt dan in een labo onderzocht. Bij een positieve urinetest of een weigering van de urinetest zonder wettige reden loop je een rijverbod op van 12 uur. Vooraleer je opnieuw een voertuig mag besturen, wordt een nieuwe urinetest afgenomen. Is die test opnieuw positief, dan krijg je 6 uur extra rijverbod.
Als na onderzoek in het labo ook de bloedanalyse een positief resultaat oplevert, riskeer je naast een geldboete tussen 40.000 en 400.000 BEF (1.000 en 10.000 €) en/of een gevangenisstraf van 15 dagen tot 6 maanden, ook nog de intrekking van je rijbewijs voor een periode van 8 dagen tot 5 jaar (dit maximum kan levenslang worden in geval van herhaling binnen de drie jaar na een veroordeling voor dezelfde feiten).

Nog enkele belangrijke opmerkingen:

- Iemand **aanzetten tot rijden onder invloed** of een voertuig ter beschikking stellen aan iemand onder invloed is eveneens strafbaar.
- Als de **urinetest en de bloedanalyse positief** zijn, moet je zelf de kosten van die tests betalen.

- Je mag de **tests weigeren om medische redenen**. Er zal dan een arts opgeroepen worden om dit te controleren. Blijkt je weigering ongegrond, dan zal je de kosten voor het oproepen van de dokter moeten betalen.

IS DE DRUGWET GEWIJZIGD EN IS CANNABIS NU TOEGELATEN OF NIET?

Neen, cannabis is niet toegelaten, ook al denken velen dat de regering het ondertussen 'gelegaliseerd' heeft.
In januari 2001 maakte de regering haar 'Beleidsnota Drugs' bekend. Deze uitgebreide nota gaat over de aanpak van de drugproblematiek in het algemeen, maar vooral cannabis kwam daarbij in de belangstelling. Het basisprincipe van deze nota is dat de overheid een beleid wil uitbouwen dat in eerste instantie wil voorkomen dat drugs gebruikt worden. Als er toch sprake is van gebruik of misbruik, wil men in eerste instantie naar de hulpverlening verwijzen in plaats van eenvoudigweg te straffen.
Om dat te realiseren plant de regering extra inspanningen voor preventie, een betere afstemming tussen hulpverlening en justitie en een verdere uitbouw van het therapeutisch advies. In realiteit zal dus nog meer dan vandaag gebruikgemaakt worden van de alternatieven voor een gevangenisstraf of geldboete (die kwamen reeds aan bod in het deel 'Welke straffen voorziet de wet?') *PAGINA* **7-10**

A) Wat gaat er veranderen?

In de drugwet van 1921 (zie deel 'Wat zegt de wet over illegale drugs?')*PAGINA* **2** zal een onderscheid gemaakt worden tussen cannabis en andere illegale drugs. Via een Koninklijk Besluit zal dat onderscheid verduidelijkt worden. Voorts zal het verbod op het gebruik van illegale drugs in groep uit de wet geschrapt worden.

Op vlak van cannabis gelden volgende principes:

- Als je als meerderjarige cannabis voor eigen gebruik bezit, word je niet langer vervolgd. Er wordt geen PV meer opgemaakt en de cannabis wordt niet in beslag genomen. De politie zal de feiten wel anoniem registreren. Ook het kweken van cannabis voor eigen gebruik zal niet meer vervolgd worden.
- Bij problematisch cannabisgebruik (gebruik dat je niet meer in de hand hebt) of gebruik dat voor maatschappelijke overlast zorgt (bijvoorbeeld in het bijzijn van minderjarigen), zal er wel nog worden ingegrepen en een PV opgesteld worden. De procureur verwijst je door naar een justitiële casemanager die verder doorverwijst naar de hulpverlening voor therapeutisch advies.
- Het invoeren, vervaardigen, vervoeren en bezitten van een hoeveelheid cannabis die niet bestemd is voor eigen gebruik blijft strafbaar.
- Bij problematisch druggebruik zullen ouders steeds betrokken worden bij de hulpverlening.
- Als je minderjarig bent, val je onder het jeugdbeschermingsrecht en verandert er juridisch gezien niets: cannabis blijft verboden.

Op de keper beschouwd blijft cannabis zelfs na uitvoering van die plannen een illegaal product. **Het gaat dus zeer zeker niet om een legalisering van cannabis, eerder om een decriminalisering.**

Voor andere illegale drugs verandert de wet niet. Toch zal er ook op dat vlak een aantal dingen veranderen. De belangrijkste principes zijn:

- Bij beperkt bezit voor eigen gebruik (of occasioneel gebruik zonder aanwijzing of vermoeden van problematisch gebruik) van andere illegale drugs dan cannabis wordt steeds een gewoon PV opgemaakt. De procureur maakt een keuze tussen waarschuwing of minnelijke schikking.
- Zijn er aanwijzingen van problematisch gebruik, dan verwijst de

procureur je naar de justitiële casemanager, die op zijn beurt doorverwijst naar de hulpverlening voor therapeutisch advies.

- Bij overlast of risicosituaties beslist de procureur over welke maatregel genomen wordt, afhankelijk van de ernst van de situatie.

B) Stand van zaken op dit moment.*

Op dit moment **(voorjaar 2001)** gaat het nog om een plan. De nieuwe wetgeving zal pas van kracht worden na de goedkeuring door het parlement en nadat het Koninklijk Besluit gepubliceerd is. Ook moet er een nieuwe omzendbrief naar de parketten gestuurd worden. Wanneer dat zal gebeuren, is onduidelijk. Tot zolang blijft de omzendbrief van juni 1998 van de minister van Justitie van kracht. Die bepaalt dat het gebruik, verhandelen en kweken van cannabis verboden is, net als het geven van gelegenheid tot gebruik. Cannabisbezit blijft strafbaar, maar het bezit van drugs voor eigen gebruik (een kleine hoeveelheid cannabis, heroïne, enzovoort) heeft een 'lage vervolgingsprioriteit'. Het parket maakt in die gevallen in principe minder werk van de vervolging. Tegelijk zegt de omzendbrief dat het bezit van grote hoeveelheden (niet meer enkel voor eigen gebruik bestemd) en de echte drughandel strenger moeten aangepakt worden.
De politie blijft dus haar werk doen, net als voorheen. Als je betrapt wordt met een kleine hoeveelheid drugs (voor eigen gebruik), wordt een PV opgesteld en naar het parket gestuurd. Het is op het parket dat men de omzendbrief van juni 1998 eventueel kan toepassen en het PV kan seponeren of therapeutisch advies of strafbemiddeling voorstellen.
In de praktijk blijft op dit moment een aantal zaken in verband met die 'lage vervolgingsprioriteit' onduidelijk. Er is bijvoorbeeld nergens bepaald hoeveel gram voor elke drug beschouwd wordt als 'bezit voor eigen gebruik'. Er blijken ook nogal wat verschillen in toepassing te bestaan tussen de parketten in de verschillende delen van het land: soms wordt toch de normale procedure gevolgd.

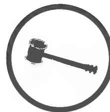
**** Wie een actuele stand van zaken over de cannabiswetgeving wil, neemt best contact op met de DrugLijn of surft naar www.vad.be.***

TOT SLOT: JEZELF GOED INFORMEREN IS DE BOODSCHAP

Het is onmogelijk om in deze folder alle details van de drugwet uit de doeken te doen, zeker nu er allerlei wijzigingen op til zijn. Bovendien mag men zich niet blindstaren op de letter van de wet. De toepassing ervan hangt immers voor een groot stuk af van de concrete situatie. Goed geïnformeerd zijn is op zo'n moment erg belangrijk!

- *Zoek je meer info of heb je concrete vragen, aarzel dan niet naar de DrugLijn te bellen. Daar kun je ook adressen krijgen waar je voor hulp en advies terechtkan.*
- *Een gesprek met de DrugLijn is steeds anoniem en vertrouwelijk.*
- *De DrugLijn zal je nooit beoordelen, laat staan veroordelen. Een team van medewerkers staat klaar om je verder te helpen. Van maandag tot vrijdag van 12 tot 21 uur en op zaterdag van 15 tot 21 uur. Op zon- en feestdagen is de DrugLijn gesloten.*
- *Vanaf een vast toestel bel je steeds tegen voordeeltarief.*

Met dank aan Onderzoeksrechter Karl Van Cauwenberghe voor het nalezen, verbeteren en aanvullen van de tekst.

DRUGS EN DE WET

V.U.: Stan Ansoms, E. Tollenaerestraat 15, 1020 Brussel

U kunt de DrugLijn financieel steunen op rekeningnummer 433-1078042-09.
Vanaf 1000 fr. ontvangt u een fiscaal attest.

April 2001 · Druk: Drukkerij Sint-Joris · D/2000/6030/5 · Vormgeving: Carla Cox

DE DRUGLIJN

078-15-10-20